

РЕШЕНИЕ

№ 6901

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20211110167425 по описа за 2021 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД от дружество срещу А. Л. Н., А. Л. Н. и К. Л. Н., с искане да бъде признато за установено, че ответниците дължат разделно на ищеца следните суми: сумата от 1424,78 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 197,52 лева, представляваща мораторна лихва върху цената за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от 32,12 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 6,22 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 30.08.2021г. по ч.гр.д. № 48729/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав.

Сумите се разпределят както следва: за А. Л. Н. – 4/6 части от общите суми, а именно: сумата от 949,85 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 131,68 лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от 21,41 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 4,15 лева,

представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г.

За А. Л. Н. – 1/6 част от общите суми, а именно: сумата от 237,46 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 32,92 лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от 5,35 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 1,04 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г.

За К. Л. Н. – 1/6 част от общите суми, а именно: сумата от 237,46 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 32,92 лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от 5,35 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 1,04 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г.

Ищецът твърди, че ответниците са клиенти на топлинна енергия в качеството си на собственици на процесния топлоснабден имот. Твърди, че съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия. Излага, че ответниците не са упражнили правата си по чл.150, ал.3 от ЗЕ и спрямо тях са влезли в сила ОУ. Поддържа, че съгласно приложимите общи условия купувачите са длъжни да заплащат дължимите суми в 45-дневен срок от изтичане на съответния период на доставката, като дружеството начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задължения по изготвени изравнителни сметки. Твърди, че ответниците са използвали доставяната от дружеството топлинна енергия през процесния период, както и дялово разпределение и не са погасили задълженията си. Искането към съда е да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника А. Л. Н., който сочи, че не е легитимиран по предявената претенция, тъй като бил вписал отказ от наследството на своя баща Л. Д. Н.. Моли делото да бъде прекратено по отношение на него, евентуално предявените иски да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК са постъпили отговори на исковата молба с идентично съдържание от ответниците К. Л. Н. /чрез своята майка и законен представител А. Л. Н./ и А. Л. Н., с които ответниците оспорват предявените иски. Сочат, че действително след смъртта на К. Л. Н., двамата ответници са съсобственици на процесния недвижим имот, както и че за него е открита партия при ищцовото дружество. Оспорват останалите

твърдения на ищеца, а именно твърдят, че тръбите за парно отопление в имота били затапени и нямали връзка с радиаторите, поради което нямало потребление, а единствено се потребявала топла вода. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Молят съда да отхвърли предявените искове. Претендират разноски.

Третото лице-помагач на страната на ищеца- ДРУЖЕСТВО, с молба от 27.10.2023г. е посочил, че не оспорва предявения иск, намира същият за основателен и доказан.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

За да бъдат уважени исковете ищецът следва да докаже кумулативното наличие на следните материалноправни предпоставки: наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните през исковия период за процесния имот, количеството на реално доставената от него по договора топлинна енергия за процесния период и нейната стойност; а също така изпадането на ответниците в забава и размера на обезщетението за забава.

С оглед релевираното възражение за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е и да докаже наличието на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

В тежест на ответниците е да докажат погасяване на дълга.

Относно наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди, съдът намира следното. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, като писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи конкретните уговорки с абоната, различни от тези в общите условия /чл. 150, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ/. С оглед на така установената законова уредба на договора за доставка на топлинна енергия за битови нужди се налага заключението, че страните по неформалното правоотношение са законово уредени – собственикът или титулярът на вещното право на ползване. Извън този кръг от лица, свободата на договаряне позволява страни по облигационното правоотношение да бъдат и трети за собствеността лица по съглашение с доставчика на топлинна енергия, каквито в настоящата хипотеза не се установяват.

В конкретния случай от приетия препис от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 018, том IV, рег. № 9796, дело № 525 от 07.11.2006г. на нотариус В.А. се установява, че И. Р. И. е продала на Л. Д. Н. следния свой собствен недвижим имот, представляващ индивидуална собственост, а именно: апартамент № 71, находящ се в ЖИЛИЩЕН АДРЕС, състоящ се от една стая и сервизни помещения със застроена площ от 58,97 кв.м. при съседни от изток: апартамент № 70, запад- ул. Х. С., север- коридор, юг- ул. „С.К.“, отгоре- апартамент № 72, отдолу- апартамент № 65, заедно с таванско помещение №

71 с полезна площ 3,60 кв.м., заедно с 0,936 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото. По делото е представен и препис от Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 46, том Втори, рег. № 3690, дело № 223/2007г. на нотариус В. М., от който се установява, че на 17.04.2007г. Л. Д. Н. и А. Л. Н. са учредили в полза на „Българска пощенска банка“ АД договорна ипотека върху следния свой собствен недвижим имот, а именно- апартамент № 71, находящ се в АДРЕС. От удостоверение за наследници на Л. Д. Н. се установява, че същият е починал на 30.11.2019г. и е оставил за свои законни наследници А. Л. Н. /съпруга/, А. Л. Н. /син/ и К. Л. Н. /син/.

От приетото заявление за отказ от наследство от А. Л. Н. се установява, че същият се е отказал от наследството на Л. Д. Н., като от представеното с отговора на исковата молба съдебно удостоверение от 27.02.2020г. се установява, че отказът е вписан под № 412/27.02.2020г. в специалната книга на съда. Така вписаният отказ от наследството от А. Л. Н. има действие от неговото откриване, поради което няма период от време, през който отказалият се от наследство да е притежавал качеството наследник. Ето защо А. Л. Н. не е бил наследник на Л. Н. и не е придобил на това основание идеални части от правото на собственост върху процесния имот. При това положение и при липса на доказателства за придобиване на право на собственост върху имота на друго основание, както и липса на доказателства за отправени насрещни волеизявления за сключване на договор за доставка на топлинна енергия съгласно Тълкувателно решение № 2/2017г. на ОСГК на ВКС, се налага изводът, че ответникът А. Н. не е страна по облигационното правоотношение с ищцовото дружество и предявените срещу него искове са изцяло неоснователни.

Съобразно гореизложеното и според правилото на чл. 53 ЗН, собственици на процесния топлоснабден имот са ответниците А. Н. с $\frac{3}{4}$ идеални части от правото на собственост и $\frac{1}{4}$ от правото на собственост за К. Н.. Съобразно диспозитивното начало в процеса, обаче, предявените искове срещу тези ответници следва да бъдат разгледани в рамките на посочените от ищеца квоти от 4/6 ид.ч. за А. Н. и 1/6 ид.ч. за К. Н.. Ответниците в качеството им на собственици на процесния имот и наследници на Л. Н. са страна по неформално правоотношение по доставка на топлинна енергия за битови нужди и са пасивно легитимирани да отговарят за задълженията към ищцовото дружество за доставка на топлинна енергия.

Относно топлоснабдяването на сградата в режим на етажна собственост, в която се намира процесният имот, както и на самия имот, това обстоятелство също се установява от събраната по делото доказателствена съвкупност. От експертното заключение по съдебно-техническата експертиза, което съдът кредитира като пълно, ясно и компетентно изготвено, се установява, че ап. 71 има пълна отопляема кубатура 117 куб.м. Радиаторите на стълбището са демонтирани на 09.11.2001г. и на живущите не са начисляват суми за отопление на общите части на блока. Експертът е уточнил, че отоплителната инсталация на блока е разделена на два кръга. Вещото лице е посочило, че исковият период съпада напълно с двата отчетни периода 05.2018г.-04.2019г. и 05.2019г.- 04.2020г., като топлинният счетоводител е изготвил две изравнителни сметки за потребена топлинна енергия в

процесния апартамент. За имота била разпределяна топлинна енергия за отопление само от отоплителен щранг и от сградната инсталация, за топла вода била разпределяна топлинна енергия по норма за разход за един обитател. Вещото лице е посочило, че за исковия период цената на доставена топлинна енергия е 1392,78 лева.

От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че няма данни за извършени от абоната плащания на суми за топлинна енергия, касаещи процесната сума /такива не се и твърдят от ответниците/. Експертът е посочил, че за процесния период прогнозно фактурираните суми за аб. № 167214 са на обща стойност 1309,52 лева, като резултатът от изравнителните сметки бил +145,13 лева и бил осчетоводен в м.07.2019г.; м. 08-09.2019г., м. 07.2020г. и м.09.2020г. От заключението се установява, че с резултата от изравнителните сметки не са погасявани задължения извън процесния период.

С оглед възраженията на ответниците следва да бъде посочено на първо място че за периода от 05.2018г.- 04.2019г. за БГВ е начислявано служебно количество топлинна енергия по норма за разход за един обитател. Начисляването служебно на количество топлинна енергия представлява изключение от общото правило, че количеството на потребената от потребителите в сграда в режим на етажна собственост топлинна енергия се определя въз основа на отчет на уредите за дялово разпределение и водомерите за топла вода, което изключение е обусловено от фактическата невъзможност посочените уреди да бъдат отчетени поради причини, за които отговаря съответният потребител.

В конкретния случай по делото от третото лице-помагач са представени Протоколи от 08.05.2019г., 30.04.2019г. и от 21.04.2019г., от съдържанието, на които се установява, че на адрес: АДРЕС ще бъде извършен отчет на уредите за дялово разпределение, който ще бъде извършен на първа дата 30.04.2019г. и на втора дата 08.05.2019г. Видно от протоколите от 30.04.2019г. и 08.05.2019г. на посочените дати за ап. 71 не е осигурен достъп. Протоколите са подписани от представител на ЕС.

Т.е. за отоплителен период 2018/2019г. са представени протоколи, установяващи, че до уредите, монтирани в процесния имот, не е бил осигурен достъп на определените за това дати.

Във връзка с възраженията на ответниците следва да бъде посочено, че за да се установи, че топлинна енергия не е ползвана в апартамента следва да е била осигурена възможност служителите на дружеството за дялово разпределение да отчетат индивидуалните уреди в имота- водомери, уреди за дялово разпределение, поставени на радиаторите. Ако няма достъп до имота, служителите съставят протокол за неосигурен достъп и част от отчетената от общия топломер в абонатната станция на сградата топлинна енергия се начислява на собственика на апартамента служебно, независимо от това дали е реално ползвана именно от лицата в този имот или не. Тъй като топлопреносното предприятие е предоставило топлинна енергия към сградата, за която енергия се дължи плащане, Наредбата за топлоснабдяването позволява да се определи служебно частта на неосигурилия достъп собственик въз основа на функция от показанията на общия топломер, доколкото задължението за осигуряване достъп до имота за извършване на отчет е на

клиента.

Съгласно чл. 70, ал. 5 НТ /отм./, но в сила през процесния период, клиентите, неосигурили достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в тримесечен срок от получаване на изравнителната сметка от упълномощения за сградата представител. Тази разпоредба предоставя на клиента тримесечен срок, в който, след като получи изравнителната сметка, може да възрази срещу нея и да поиска нов отчет, като осигури достъп за извършването му. Твърдения, респ. доказателства ответниците да са поискали допълнителен отчет не са представени по делото.

От така гореизложеното се установява, че ответниците не са осигурили достъп до апартамента за отчет през отоплителен период 2018/2019г., нито са поискали да бъде извършен допълнителен отчет в рамките на тримесечния срок по чл. 70, ал. 5 НТ /отм./, поради което за ищеца е възникнало правото да определи служебно количеството на топлинната енергия за апартамента и за този период е без значение дали реално е потребена начислената топлинна енергия.

Относно изложените от ответниците възражения, касаещи начислената топлинна енергия за сградна инсталация, съдът намира същите за неоснователни, доколкото същата се дължи независимо от обстоятелството че в процесния имот не се ползва топлинна енергия.

Относно стойността на топлинната енергия съдът намира, че следва да кредитира заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, което е взело предвид резултатът от изравнителните сметки и представените от третото лице-помагач документи. С оглед на което приема, че стойността на доставената топлинна енергия за процесния имот и период възлиза на сумата от 1392,28 лева. От тази сума А. Н. дължи 4/6, а именно 928,19 лева, а К. Н. дължи 232,05 лева.

На следващо място от представените от ищеца протокол от ОС на ЕС за избор на фирма за дялово разпределение и договор между ищеца и избраната фирма за дялово разпределение, както и заключението по СТЕ се установява, че услуга дялово разпределение е била предоставяна през процесния период от ДРУЖЕСТВО. В чл. 36, ал. 1 от приложимите общи условия на ищеца е уредено задължение на потребителите да заплащат стойността на тази услуга на топлопреносното предприятие. Видно от представените общи условия, същите са публикувани. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че за процесния период от м.07.2018г. до м.04.2020г. стойността на услугата дялово разпределение е в общ размер на 32,12 лева, какъвто е и претендираният от ищеца общ размер. От тази сума А. Н. дължи 4/6, а именно 21,41 лева, а К. Н. - 5,35 лева.

Относно претенцията за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия съдът намира следното. От експертното заключение по приетата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като пълно, ясно и компетентно изготвено се установява, че лихвата за забава върху главницата за цена на топлинна енергия е в размер на 197,52 лева. От Таблица № 4 от заключението се установява, че лихвата за забава върху главницата за цена на топлинна енергия не е начислявана, считано от падежите на месечните прогнозни сметки, а е начислена върху главниците по двете общи фактури, издадени на 31.07.2019г. и

31.07.2020г., по отношение на които се прилагат общите условия на ищцовото дружество, одобрени на 27.06.2016г.

Според чл. 32, ал. 3 ОУ от общите условия на ищеца от 2016г., след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, а съгласно чл. 33, ал. 2 ОУ, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Обезщетението за забава, съгласно чл. 33, ал. 4 ОУ, се начислява при неплащане на задължението в определения срок. Следователно при действието на общите условия от 2016г., задължението за плащане на сумата за топлинна енергия е с определен падеж и вземането за мораторна лихва възниква на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД с изтичане на крайния срок за плащане, без да е необходима покана. Следователно ответниците К. и А. Н. са изпаднали в забава за плащане на главницата по двете общи фактури, поради което дължат мораторна лихва за процесния период, която експертът е изчислил на сумата от общо 197,52 лева. От тази сума А. Н. дължи 4/6, а именно сумата от 131,68 лева, а К. Н. дължи 1/6, а именно сумата от 32,92 лева.

По различен начин стои въпросът относно претендираната лихва върху главницата за дялово разпределение, тъй като посочените по-горе клаузи от общите условия касаят единствено вземанията за топлинна енергия. Относно вземането за цена на услугата дялово разпределение в чл. 36, ал. 2 ОУ е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата "дялово разпределение" се определят от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата „дялово разпределение“ и се обявява по подходящ начин на клиентите. В случая ищецът не е ангажирал доказателства за наличието на такъв предвиден ред и неговото съдържание, липсват и доказателства за отправена до ответника покана за плащане на главницата за дялово разпределение. Ето защо предявените искове за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г. следва да бъдат отхвърлени изцяло.

На последно място съдът намира релевираното от ответниците К. Н. и А. Н. своевременно възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вземанията за неоснователно.

При действието на общите условия от 27.06.2016г., давността започва да тече от падежа на вземанията - в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Както е установено с Тълкувателно решение № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, вземанията за цена на доставена топлинна енергия имат периодичен характер и се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок съгласно чл. 111, б. „в“ от ЗЗД.

Също така, съгласно чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на

извънредното положение спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти /каквито са страните по делото/. Възобновяването на течението на спрените срокове е извършено с пар. 13 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г./, според който сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по ЗМДВИП, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник". Законът е обнародван на 13.05.2020г., поради което течението на давностният срок е възобновено на 21.05.2020г. Следователно процесният давностен срок е бил спрян за период от два месеца и седем дни считано от 13.03.2020г. до 20.05.2020г.

При прилагане на тези правила се установява, че към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК /24.08.2021г./ не са налице погасени по давност вземания, доколкото вземането за м. 05.2018г. е станало изискуемо на 14.07.2018г. и давността за него е следвало да изтече на 14.07.2021г., след прибавяне на периода, през който давностният срок е бил спрян, следва изводът, че давността за най-ранното вземане е изтекла на 21.09.2021г., т.е. след подаване на заявлението по чл. 410 ГПК.

На последно място, не се установява и да са налице погасени по давност вземания за цена на доставена услуга за дялово разпределение, доколкото вземането за м. 07.2018г. е станало изискуемо на 01.08.2018г., респ. давността за него е следвало да изтече на 01.08.2021г., като след удължаване на срока с 2 месеца и 7 дни същият изтича на 08.10.2021г., т.е. след подаване на заявлението по чл. 410 ГПК.

С оглед гореизложеното предявените иски срещу А. Л. Н. са изцяло неоснователни и следва да бъдат отхвърлени поради липса на валидно облигационно правоотношение, възникнало с ищеца.

По отношение на А. Л. Н.: предявеният иск за цена на доставена топлинна енергия за периода от 05.2018г. до 04.2020г. е основателен за сумата от 928,19 лева и следва да бъде отхвърлен за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 949,85 лева; предявеният иск за цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от 07.2018г. до 04.2020г. в размер на 21,41 лева е основателен и следва да бъде уважен изцяло; предявеният иск за мораторна лихва върху цената на топлинна енергия за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г. за сумата от 131,68 лева е основателен и следва да бъде уважен изцяло; следва да бъде изцяло отхвърлен предявеният иск за мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 31.08.2018г.- 12.08.2021г. за сумата от 4,15 лева.

По отношение на К. Л. Н.: предявеният иск за цена на доставена топлинна енергия за периода от 05.2018г. до 04.2020г. е основателен за сумата от 232,05 лева и следва да бъде отхвърлен за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 237,46 лева; предявеният иск за цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от 07.2018г. до 04.2020г. в размер на 5,35 лева е основателен и следва да бъде уважен изцяло; предявеният иск за мораторна лихва върху цената на топлинна енергия за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г. за сумата от 32,92 лева е основателен и следва да бъде уважен

изцяло; следва да бъде изцяло отхвърлен предявеният иск за мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 31.08.2018г.- 12.08.2021г. за сумата от 1,04 лева.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски имат и двете страни. В заповедното заявителят /сега ищец/ е сторил разноски в общ размер от 83,21 лева, като с оглед уважената част от исковете има право на разноски в размер от 67,72 лева, дължими от А. Н. и К. Н.. В исковото производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер от 266,79 лева, депозит за СТЕ и ССЧЕ в общ размер от 500 лева и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП вр. чл. 78, ал. 8 ГПК на сумата от 100 лева, тоест общо 866,79 лева. С оглед уважената част от исковете на ищеца следва да се присъдят разноски в размер от 705,48 лева, дължими от А. Н. и К. Н..

Ответникът А. Л. Н. е претендирал адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева като са представени доказателства за сторените разноски, а именно договор за правна защита и съдействие от 02.02.2022г. С оглед на което сумата от 300 лева следва да му бъде присъдена.

Ответниците А. Н. и К. Н. претендират адвокатско възнаграждение в размер на общо 400 лева, като са представени доказателства за сторените разноски, а именно договор за правна защита и съдействие от 25.09.2023г. С оглед отхвърлената част от исковете на ответниците следва да се присъдят разноски в размер от 9,33 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че А. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, дължи на ДРУЖЕСТВО с ЕИК: ***** с адрес на управление: АДРЕС, следните суми: сумата от **928,19** лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, аб. № 167214, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **131,68** лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от **21,41** лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 30.08.2021г. по ч.гр.д. № 48729/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за цена на топлинна енергия за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 949,85 лева, както и иска за сумата от 4,15 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за

периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422 ГПК иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че К. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, действащ чрез законния си представител А. Л. Н., ЕГН *****, дължи на ДРУЖЕСТВО с ЕИК: ***** с адрес на управление: АДРЕС, следните суми: сумата от **232,05** лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, аб. № 167214, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **32,92** лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от **5,35** лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 30.08.2021г. по ч.гр.д. № 48729/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за цена на топлинна енергия за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 237,46 лева, както и иска за сумата от 1,04 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от ДРУЖЕСТВО с ЕИК: ***** с адрес на управление: АДРЕС, срещу А. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: жилищен адрес, установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено, че А. Л. Н. дължи следните суми: сумата от **237,46** лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за битови нужди за периода от м.05.2018г. до м.04.2020г. за имот, находящ се в жилищен адрес, ведно със законната лихва считано от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **32,92** лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 15.09.2019г. до 12.08.2021г., сумата от **5,35** лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.07.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва за периода от 24.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от **1,04** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 12.08.2021г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 30.08.2021г. по ч.гр.д. № 48729/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав.

ОСЪЖДА А. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС и К. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, действащ чрез законния си представител А. Л. Н., ЕГН *****, да заплатят на ДРУЖЕСТВО с ЕИК: ***** с адрес на управление: АДРЕС, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **67,72** лева, представляваща разноси в заповедното производство и сумата от **705,48** лева, представляваща разноси в исковото производство съразмерно уважената част от исковите.

ОСЪЖДА ДРУЖЕСТВО с ЕИК: ***** с адрес на управление: АДРЕС, да заплати на А. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: жилищен адрес, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **300** лева, представляваща сторените по делото разноси.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК: 831609046, с адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, да заплати на А. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС и К. Л. Н., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, действащ чрез законния си представител А. Л. Н., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **9,33** лева, представляваща сторените по делото разноски съразмерно отхвърлената част от исквете.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице помагач ДРУЖЕСТВО на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____